

בית דין אזרחי לעובודה בתל אביב - יפו

ס"ע 4197-11-41

1 28 יוני 2015

2

לפני:
כב' השופט אורן שבב
נציג ציבור (עובדים) מר בנימין זהר

רבי דוד טויטו
ע"י ב"כ: עוזך בן חור עובדיה שנון

התובע

קו - עיתונות דתית בע"מ
ע"י ב"כ: עוזך עוזך ערמוני

הנתבעת

פסק דין

3
4
5
6 השאלות שבחן עליינו להכריע בתיק זה הן, האם התובע זכאי לפיצויי פיטורים בגין
7 מעברו להתגורר בעיר פיתוח והאם הוא זכאי לתשלום בגין שעות נוספות.
8
9 1. הנתבעת מנהלת רשות עיתונים שבועיים לציבור החրדי והתובע החל לעבוד
10 אצלו כשליח ולאחר מכן בתפקידים מזוכרים שונים מסוף שנת 2004 ועד ליום
11 .31.7.2011
12 2. בחודש יולי 2011 הודיע התובע בכתב על סיום עבודתו עקב מעבר מעיר
13 מגורי, בני ברק, לעיר נתיבות שבדרום. בסמוך לכך שלח מכתב נוסף ובו הודיע
14 על מעבר לעיר טבריה וביום 31.7.11 עבר להתגורר בה.
15 3. לגרסת התובע, הוא הועסק בין השעות 8:00 עד 18:00 חמישה ימים בשבוע
16 ובימים ג' ו-ד' עד שעות מאוחרות, ללא תשלום בגין שעות אלו. הנתבעת טענה
17 כי התובע לא הועסק בשעות נוספות והחל את יום עבודתו לאחר השעה 9:30
18 ובימים בהם העיתון ירד לדפוס, התחיל מאוחר יותר וסיים בטוחה השעות
19 שבין 22:00 עד חצות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 4197-11-4

- 1 4. עוד טענה הנتابעת, כי לנוכח תפקידו, לא ניתן היה לפkick על שעות עבודתו של
2 התובע וכי משרתו הייתה משרתת אמונה ועל כן לא חל עליו חוק שעות עבודה
3 ומנוחה, התשי"א- 1951 (להלן: "חוק שעות עבודה ומנוחה").
4 5. ביחס לנסיבות סיום יחסיו העבודה טען התובע כי במהלך שנת 2011 החל מר
5 אריאל קונייק, בעליים ויועיר הנتابעת (להלן: "מר קונייק") להקניתו אותו
6 במטרה לגורום לו להתפטר. בחודש יולי 2011 הוא הודיע על מעברו לנתיבות
7 וביקש לקבל פיצויי פיטוריים עקב המעבר ליישוב באזורי פיתוח ואולם בסמוך
8 להגשת מכתב התפטרות החיליט לעבור להתגורר בטבריה [העתק חוזה שכירות
9 צורף כנספח 4 לתצהיר התובע].
10 6. הנتابעת טענה מנגד כי הבהירה לתובע כי התפטרותו אינה מזכה בפיצויי
11 פיטוריים וכי היא נכונה להמשיך ולהעסיקו בדרום הארץ, אך התובע דחה
12 הצעה זו. לגרסתה, התובע ביצעה את המעבר בכך קיבל את פיצויי הפיטוריים
13 וכי מהמשמעות שצירף אין מדובר במעבר אמיתי ועל כן יש לדחות את
14 תביעת.
15 7. מטעם התובע העיד התובע בעצמו וכן הגבי גילה כהן, אשר הועסקה
16 כגרפיקה בתקופות הרלוונטיות לתביעה. מטעם הנتابעת העיד מר קונייק.

17

דיון והכרעה

- 18 19 **לשאלת זכאותו של התובע לפיצויי פיטוריים**
- 20 8. סעיף (2) לחוק פיצויי פיטוריים, התשכ"ג – 1963 (להלן: "חוק פיצויי
21 פיטוריים"), עליו מבסס התובע את דרישתו לפיצויי פיטוריים, קבוע כי לעניין
22 חוק זה יראו כפיטוריים התפטרות של עובד עקב העתקת מקום מגורי ליישוב
23 באזורי פיתוח מישוב שאינו באזורי פיתוח, בתנאים שנקבעו לצורך כך בתקנות.
24 9. תקנה 12 (ב) לתקנות פיצויי פיטוריים (חישוב הפיצויים והתפטרות שירותים
25 אותה כפיטוריים), התשכ"ד – 1964 (להלן: "התקנות") קובעת כי "רוואים
26 התפטרותו של עובד כפיטוריים לפי פסקה (2) לסעיף 8 לחוק אם העובד גור לפחות 6
27 חודשים... בישוב באזורי פיתוח שלאליו העתיק את מגוריו". עוד קובעת תקנות
28 אלה כי הן "נתיבות" והן "טבריה" הינה יישובים באזורי פיתוח.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 4197-11-4

10. בהתאם לפסיקה, על מנת שעובד יהיה זכאי לפיצויי פיטורים לרוגל מעבר לשישוב באזורי פיתוחה עליו להוכיח שני תנאים מצטברים: האחד, ההתפטרות באה עקב כוונה להתיישב באזורי פיתוח; השני, העובד הוכיח כי גור באותו יישוב ששנה חדשניים לפחות. נטל הוכחה מוטל על העובד [דב"ע מה/3-159 **ח'ים שלום נ' מירון, סובל, שור ושות'**, פד"ע כ 290].
11. במקרה שלפנינו, המחלוקות בין הצדדים נוגעות לשני התנאים גם יחד; לטענתה הנתבעת, התובע לא התפטר **בשל רצונו** לעבור להתגורר בעיר אלא מטעמים אחרים, ובנוסך – התובע לא העתיק את מקום מגוריו בפועל לעיר טבריה.
12. באשר לתנאי הראשון נקבע בפסקה, כי אין בוחנים את המנייע להעתיקת מקום המגורים אלא את הסיבה להתפטרות מהעובדת. על מנת שיקומו התנאים לזכאות לפיצויי פיטורים, צריך שייווצר מצב אשר בו העתקת המגורים מביאה לכך שהעובד אינו יכול להמשיך לעבוד בעבודתו הקודמת ועל כן מתפטר הוא מעבודתו [דב"ע לב/3-8 **משה שוקני נ' מדינת ישראל**, פד"ע ג 347 (1972)].
13. באשר לתנאי השני – מגורים ממשך ושיה חדשניים – יש לבדוק אותו באופן מהותי, תוך לקיחתו בחשבון של תכלית החקיקה – עידוד ההתיישבות באזורי פיתוח, ללא חשש כי מעבר אליהם יגרום להפסד פיצויי פיטורים. לא די לפיקח להוכיח הימצאות פיזית או לינה גרידא באזורי הפיתוח ממשך ששנה חדשניים על מנת להוכיח את התקיימותו של תנאי זה, אלא יש להראות כוונה אמיתית להתגורר באזורי הפיתוח תקופה מסוימת שאינה חולפת או ארעית.
14. במקרה שלפנינו אין חולק כי התובע העתיק את מגוריו בסוף חודש יולי 2011 לטבריה. התובע הציג מסמכים שונים לתמיכה בגרסתו ובין היתר, הסכם שכירות מיום 31.7.11 לתקופה של 12 חודשים (נספח 4 לTCP הtoutvu); צילום של ספח תעודה זהות (נספח 5 לTCP הtoutvu) ממנו עולה כי הוא מתגורר בטבריה; העתק תביעה לדמי אבטלה לביטוח לאומי סניף טבריה (נספח 6 לTCP הtoutvu) וכן העתק של 3 תלושי שכר וקבילות שונות בגין רכישות שבוצעו בעיר (נספח 7 לTCP הtoutvu).
15. מנגד, גרסת הנתבעת לפיה עצם העתקת מקום המגורים לא מנעה מהtoutvu להמשיך ולעבד במקום העבודה הקודם, לא הוכח בפנינו כי צורכה. מר קוnick העיד בתצהирו כי הנתבעת פועלת בפרישה ארצית וכי הוציא לתובע להמשיך

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 11-11-4197

- ולעבד במקומות מגוריו החדש. בחקירהתו הנגדית חזר על גרסה זו והעיד כי התובע "יכל לעבור לגור ש ולהמשיך לעבד אצלנו שם" ובהמשך "לו התובע היה רוצה להמשיך לעבד לא הייתה שום מניעה" [פרוטוקול עמי 22 שי 11 ואילך]. אלא שבניגוד לכך, לא הציגה הנטבעת כל ראייה לטענה כי לתובע הוציא מקום עבודה בו הוא יכול היה לעבד במקומות מגוריו החדש באותו תפקיד אותו ביצע קודם לכן.
- לא נעלמה מעניינו טענת התובע לפיה מר קונייק הקנייט אותו וניסה לגרום לו להתפטר. אלא, מאוחר וסיבה זו לא מצאה את ביתיה במכות התפטרות וכן לנוכח שאור הריאות שצורפו, לא מצאנו לקבוע באופן נחרץ כי זו הייתה הסיבה להתפטרותו.
- כמו כן ובניגוד לטענת הנטבעת, לא מצאנו בעובדה לפיה התובע חזר לעיר בני ברק בחלוּך עשרה חודשים ממועד העתקת מגוריו כדי לשנות ממוקמאננו, באשר התקנה דורשת, כאמור, תקופת מגורים של 6 חודשים - תנאי אשר התקיים בענייננו.
- מהאמור לעיל עולה כי התפטרותו של התובע הינה "התפטרות שדין כדין פיטורים" על פי הגדرتה בחוק פיצויי פיטורים ובתקנות פיצויי פיטורים ועל כן, זכאי התובע לפיצויי פיטורים בגין התפטרותו בשל העתקת מקום מגוריו לישוב באזור פיתוח.
- לגרסת התובע, הוא החל את עבודתו "בסוף" שנת 2004 או בסמוך לכך" כאשר תלושי השכר הופקו בפועל החל מחודש 2/2005. הנטבעת טענה כי היא הפיקה את תלושי השכר של התובע מן ההתחלת ובמה צוין מועד תחילת העסקה – 1/02/15 ועל כן יש לראות את חודש זה כמועד תחילת עבודתו.
- על אף העובדה כי לא הוצאה הودעה על תנאי עבודה, בהעדר גרסה עובדתית בדבר מועד תחילת עבודתו של התובע ולnochת העובדה כי התובעطبع פיצויי פיטורים בגין תקופת עבודה שתחילה בחודש 2/2005 וסיומה בחודש 7/2011, אנו קובעים כי התובע החל את עבודתו בחודש 2/2015.
- עיוון בתלושי השכר של התובע מלמדנו כי שכרו החודשי של התובע היה 5,004. לפיכך, זכאי התובע לפיצויי פיטורים בסך $5,004 \times 6.5 = 32,526$ נק.

בית דין אזרוי לעובודה בתל אביב - יפו

ס"ע 4197-11-41

1 בנסיבות המקרה שלפנינו לאור קיומה של מחלוקת כנה, אנו מעריכים את
 2 פיצויי ההלנה על ריבית והצמדה בלבד.

3

4 **לשאלת זכאותו של התובע לגמול שעות נוספות**

5 22. בין הצדדים נטושה מחלוקת אשר למתכוonta עובdotו של התובע זכאותו לגמול
 6 שעות נוספות, כאשר אין חולק כי לא נחתם הסכם עבודה ולא ניתנה לתובע
 7 הודעה בכתב על תנאי העבודה.

8 23. לגרסת התובע, הוא הועסך חמישה ימים בשבוע בין השעות 18:00-08:00
 9 ובנוסף, ביום ג' הוא הועסך עד השעה 02:00-01:00 בלילה וביום ד' עד השעה
 10 .22:00

11 24. לגרסת הנتابעת, התובע הועסך לכל היתר בהיקף משרה מלאה, כאשר יום
 12 עובdotו החל בשעה 09:30 בוקר ואילך. בימים בהם הוא נדרש להישאר עד
 13 שעות מאוחרות הוא החל את עובdotו בשעות הצהרים באותו יום ובימים
 14 שלמחרת.

15 25. הנتابעת טענה כי על התובע לא חל חוק שעות עבודה ומנוחה הן מאחר ואופי
 16 עובdotו לא מאפשר פיקוח והן מאחר והמודובר במשרת אמון אישי.

17 26. השאלה העיקרית בסיס המחלוקת בין הצדדים היא, האם חוק שעות עבודה
 18 ומנוחה חל על העסקת התובע או שמא חלים הרגיגים, הקבועים בחוק זה
 19 כאמור בסעיף 30, הינו עובדים בתפקיד הנהלה או בתפקידים הדורשים
 20 מידת מיוחדת של אמון אישי; ולהילופין, עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיהם
 21 אינם מאפשרים למשתיק כל פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם.

22 27. יש לציין כי מאחר ומדובר בחrieg לביל, נטל ההוכחה כי נתמלה החrieg, רובו
 23 לפתחו של המשתיק. בנוסף, המדיניות המנוהה בפסקה פירשה את הסעיפים
 24 הרגיגים לחוק בנסיבות, כך שהחגנות עובדים יוצאו מתחולתו של החוק ויוטר
 25 עובדים ייהנו מההגנות שהחוק מעניק [דב"ע מט/7-2 מישל רבות נגד הוּרמן
 26 שירוטי אחזקה פד"ע כ"א 117; ע"ע 300271/98 טפקו ייצור מערכות בקרות אנרגיה
 27 ומתקנים לשמרות איכות הסביבה בע"מ נ' מנחים טל, פד"ע לה 703].

28 28. באשר לתחולת החrieg הראשון נקבע בפסקה, כי הסמנים לבחינותה של
 29 "המידה המיוחדת של האמון אישי, הם בין היתר, גובה שכרו של העובד, נגישותו

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 4197-11-4

- למייד רגיש אצל המעבד, עצמאותו בעבודה ומעמדו אצל המעבד" [ע"י 570/06 ע"ד עמוס אגרון נ' ע"ד זיהה בז (14.10.07)].
29. בעניינו, לא הוכח כי תפקידו של התובע דרש מידת מיוחדת של אמון אישי, שהוא מעבר לאמון הרגיל לו נדרש מילא כל עובד. אף אם קיבל את גרסת הנتابעת כי התובע היה "בן בית" אצל מר קונייך וביצע תיקונים ועבודות בביתו, אין בכך כדי להעיד על משרת אמון כפי שנקבע בפסקה בשים לב לשכוו של התובע.
30. באשר לטענת הנتابעת בדבר הייעדר יכולתה לפקח על שעות העבודה התובע, אף חריג זה אינו חל במקרה דנן, שכן בהתאם לפסיקה השאלה שעל בית הדין לבחון אינה האם לנتابעת היה למעשה פיקוח על שעות העבודה והמנוחה של התובע, אלא האם תנאי העבודה ונסיבותיה, אפשר פיקוח כאמור. עוד נפסק, כי העבודה מחוץ לחצר המפעל בשלעצמה איננה בהכרח עבודה השוללת ממעסיק את אפשרות הפיקוח על שעות העבודה של העובד זב"ע לג-2-2 אברהם רון נ' המועצה המקומית מצפה רמון פ"ע 365].
31. לא שוכנענו כי לנتابעת לא הייתה יכולת לפקח על שעות העבודה של התובע. על אף העבודה כי חלק ניכר מיוםו של התובע היה מחוץ לחצר הנتابעת לא הוכח כי לא ניתן היה לפקח על שעות עבודתו. התובע קיבל משימות מוגדרות והיה בקשר עם מושדי הנتابעת. לפיכך, אנו דוחים את טענת הנتابעת בדבר הייעדר תחולת חוק שעות עבודה ומנוחה על העסקת התובע.
32. אשר לזכותו של התובע למול שעות נוספות – ביום 1.2.09 נכנס לתוקפו תיקון לחוק הגנת השכר, התשי"ח – 1958 (להלן: "חוק הגנת השכר"). לאחר התקיון, קובל סעיף 26 ב (א) כי "תאה חובת ההוכחה על המעבד כי העובד לא עומד לרשות העבודה במשך שעות העבודה השינויים במחלקות, אם המעבד לא הציג רישומי נוכחות מתוך פנסט שעות עבודה, ככל שהוא חייב לנוהלו", וזאת עד 60 שעות נוספות (סעיף 26 ב לחוק הגנת השכר).
33. עוד קובל הסעיף כי:
- (ג) בתובענה של עובד שעילותיה השינויים במחלקות הוא אי-תשלום למול שעות נוספת, גם לעובדה מנוחה שבועית, דמי חופשה, תמורה חופשה או פדיון חופשה, דמי הבראה או דמי נסיעות, והמuszיק שחייב במסירות תלוש שכר לפי הוראות סעיף 24, לא מסר לעובד תלוש שכר, או מסר לעובד תלוש שכר שלא כללו בו הרכיבים האמורים, חזקה היא כי נקבע לעובד שכר כולל

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 4197-11-41

1 בנויגוד להוראות סעיף 5, ככל שהוא חל עליו, ויראו בשכר ששולם לו כשבך
 2 גויל, שהרכיבים האמורים אינם כוללים בו, אלא אם כן הוכחה המעסיק
 3 אחרת.

4

5 אשר לתקופה שקדמה לכניתו של תיקון 24 לחוק הגנת השכר, חל הכלל לפיו
 6 התובע גמול שעות נוספות חייב להוכיח את מספר השעות הנוספות שעבד
 7 בפועל, כאשר לכל זה נקבע חריג והוא הזכאות למילול שעות נוספות כאשר
 8 הוכחה מתוכנת עבודה קבועה [דב"ע לב/ב-32-3 פ羅ימוביץ נ' ישראל בר אדון, פד"ע ד'
 9 ; ע"ע 98/300360 נחום צמח נ' ש.א.ש. קROL זינגר צפון (1986) בע"מ (30.4.2002)].

10 לעניין נטל ההוכחה בהעדר רישיומי נוכחות מתוך פנקס שעות עבודה, אותו
 11 חייב המעסיק לנחל, הרי שנקבע כי נטל זה יועבר למעסיק בכל הנוגע לשעות
 12 עבודהתו של העובד, אך בכפוף להוכחת "דבר מהraiiti" על ידי העובד ע"י
 13 212/06 ימיה א. ביטחון (1988) בע"מ נ' אליא פרימי (12.11.08); ע"ע 280/08 אושרי זגורי
 14 נ' חברת השמירה בע"מ (3.5.10).

15 מכאן, כי לעניין נטלי ההוכחה, קיימת הבחנה בין תקופת עבודתו של התובע
 16 עד ליום 1.2.2009 לבין תקופת העבודה שלאחר מכן, עד לתום תקופת עבודתו.

17 ביחס לתקופה שקדמה לתיקון- לא מצאנו כי התובע הציג "ראשית ראייה"
 18 בנדיש. התובע פירט בתצהיריו כי הוא הועסק שעות נוספות בהן נדרש לבצע
 19 מטלות שונות כגון ביצוע תיקונים בבתיו של מר קויניק; עירכת קניות שוטפות
 20 לביתו; הסעת ידיו מבית הספר ולקיחתם לחוגים וכיו"ב. בחקירתו הנגידית
 21 העיד כי מדובר בתיקון חד פעמי, לא זכר את שם בית הספר ממנו אסף את
 22 הילדים ואת השעה המדויקת והרבה להסביר "לא זכרי" על שאלות נשאל.
 23 כשנתקבש התובע לתאר את ימי העבודה בהם טען כי הועסק 17 שעות, תיאר
 24 התובע כל מיני פעילויות שביצע בכללות, מבלתי שהסביר על כך בפירות.

25 התובע לא הציג גרסה עובדתית סדרה ממנה ניתן ללמידה כיצד ועל בסיס אילו
 26 נתוניים הוא טען למתוכנת העבודה שהוצאה בתצהיריו על בסיסה עתר לתשלים
 27 שעות נוספות. התובע לא ניהל רישום כלשהו ביחס לשעות עבודתו ואף טענתו
 28 בדבר ימי העבודה בהם נדרש להשיאר עד שעות הלילה המאוחרות לא הייתה
 29 חד משמעות ביחס לשעת סיום העבודה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ס"ע 4197-11-41

1. גם בעדותה של מר הגבי גילה כהן, אשר הועסכה עם התובע, לא היה בכספי
2. להוציא לביסוס גרסתו. מעודותה עולה כי היא החלה את עבדותה מיידי יום לא
3. מוקדם מהשעה 09:30 ולמעט ימים ג' ו- ד' סיימה את עבדותה בשעה 00:15.
4. ביחס לימי ג' ו-ד' בהם טען התובע כי הוא הועסך עד שעות מאוחרות, לא
5. הוכחו שעות עבדותה של העדה כמו גם ידיעתה על שעות העבודה של התובע
6. [פרוטוקול, עמ' 10 שי 23-30, עמ' 11 שי וואילך].
7. נוכח המפורט, ומשבורם אנו כי התובע לא הציג ראייה בדבר מתכונת
8. העבודה הנטענת, אנו דוחים את תביעתו למול שעות נוספות.
9. אשר לתקופה שלאחר התקיקו – כאמור לעיל, בתקופה זו חל היפוך בנטל
10. ההוכחה במקרה בו הנטבעת לא מציגה רישומי נוכחות אשר חובה עליה לנחל.
11. הנטבעת לא הרימה את הנטל להוכיח כי התובע לא עמד לרשותה בשעות
12. השניות במחלוקת. הנטבעת לא צירפה כל ראייה לתמוך בגרסתה ולא העידה
13. שום גורם אשר היה בו כדי לשפוך אור על העניין במחלוקת. מר קונית העיד
14. בחקירתו הנגידית כי התובע ידע בדיוק מהי מלאכתו בשעות העבודה ואולם
15. נמנע מלפרט ברחף בכך הקטנה מה סוכם עם התובע ומה היו שעות עבדותו
16. המדוייקות [פרוטוקול, עמ' 19]. לפיכך, בהתאם לחוק הגנת השכר זכאי התובע
17. למול שעות נוספות עד לגובה של 15 שעות שבועיות או 60 שעות חודשיות.
18. כאמור, לגרסת התובע הוא הועסך מיידי יום למעלה מ- 9 שעות עבודה יומיימם
19. בשבוע אף מעבר לכך. התובע עתר לשללים בגין 11 שעות נוספות שבועיות בהן
20. הועסך בימים שלישי ורביעי בלבד, כאשר לגרסתו ביום ג' הוא עבד משמרת של
21. כ- 17 שעות וביום ד' 14 שעות.
22. עיון בתלוישי השכר של התובע מלמדנו כי שכרו החודשי של התובע היה 5,004
23. ש. מכאן ולנוכח הוראות חוק הגנת השכר הרי שכרו השנתי עמד על 26.9 ש. (5,004/186)
24. לנוכח האמור ובהתאם לתחשב התובע שלא נסתור, זכאי התובע לסך 11 שעות
25. שבועיות נוספות כדלקמן: $26.9 \times 4 \times 25\% + 26.9 = 417$ ש. $417 \times 7 = 50\%$ ש.
26. מכאן, כי בתקופת עבודתו החל מיום 1.2.09 ועד סיוםה ביום 31.7.2011, זכאי
27. התובע ל- 417 ש. $\times 4.2$ (שבועות) $\times 30$ (חודשים) = 52,542 ש. בגין גמול שעות
28. נוספות.

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 4197-11-41

1 47. בנסיבות העניין ולנוכח קיומה של מחלוקת כנה, אנו מעריכים את פיצויי
2 החלטה על ריבית והצמדה בלבד.
3
4
5

סוף דבר

6 48. הנקבעת תשלום לתובע בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין את הסכומים
7 הבאים:
8 א. סך **32,526** ₪ בגין פיצויי פיטורים. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
9 וריבית כדין, החל מיום 31.7.2011 (מחצית התקופה) ועד למועד
10 התשלומים בפועל;
11 ב. סך **52,542** ₪ בגין גמול שעות נוספות. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
12 וריבית כדין, החל מיום 1.5.2010 (מחצית התקופה) ועד למועד
13 התשלומים בפועל;
14 ג. בנוסף, תשלום הנקבעת סך **10,000** ₪ בגין הוצאות משפט ושכ"ט ע"ד.
15 סכום זה ישולם בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין.

16
17
18 ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, (28 יוני 2015), בהדר הצדדים ויישלח אליהם.
19
20

- Shabtai - *הנ. קאה*

אורן שגב, שופט

נציג ציבור עובדים

21
22
23
24
25